

מסורת הש"ס

(א) עדות פ"ה מ"א תמורה לא. ע"ש. ב) (נ"ל דמיא). ג) בטרות. ז. תמורה ל: [נבחים עד:]. ד) [תמורה לא.]. ה) [שם סנהדרין פ. ע"ז מט. פסחים כו.]. ו) [בכרות פ. וש"ט,]. ז) (נ"ל ע"ז מט. פסחים כו.). ח) [נשם סנהדרין מ"ר נא. כ"ק עת: סנהדרין (עש). פ: תמורה י: יא. יט. ה: ה: ל: לא.]. ט) [למן סו.]. י) [ויקרא יא.]. כ) [שס"ז.]. ל) [בשרך כחם]. מ) ועיין תוס' עירובין סג: ד"ה אפילו ותוס' צ"ה י: ד"ה ביטל. ל) [ועיין הטעם תוס' גיטין טו: ד"ה הו גט.]. ס) (נ"ל רנא). ע) (נ"ל דהיא).

ג'ציון הש"ס

גב' רבי אליעזר סבר עובר ירך אמו. עיין רפ"ג דפרס:

מוסף רש"י

ולד טרפה. ואינו תמים הכי זה חור גורם (בכורות י.). כח דהיתרא עדיף ליה. טוב לו להשמיעו כח דגבי המתיר, שהוא סומך על שמועמו ואינו ירא להמיר, אבל כח האוקרין אינה ראויה, שהכל יכולין להממיר ואפילו בדבר המותר (ביצה ב:).

דשיחלא קמא. בלע"ז פושט"א. אותן שהיו צמעה צשעה שנטרפה כולן אסורות דעובר ירך אמו הוא ועמה נטרפו: **מכאן ואילך**. היא והזכר גורמין להם שיצאו ודבר שאיסור והיתר גרמו לו שיגדל מותר: **ושוין**. ר' אליעזר ורבנן דפליגי בולד צמהה טרפה: **צדספנא מארעא**.

היא מעצמה מתחממת בדרך ויולדת וההוא חד גורם הוא: גדלה משמע כל גידוליה באיסור: **אלא הא דסנן**. כיון דלמרת דהאי מודים צבינת טרפה צדספנא מארעא דחד גורם הוא קאמר מכלל דפלוגמיהו צוה חוה גורם וע"כ צשנטרפה ולבסוף עיברה פליגי דאיכא זה חוה גורם: **צמאי קא מיפלגי**. על כרחן צנטרפה ולבסוף עיברה: **למודיע כחו דרבי יהושע**. מירוצא הוא: **סבינא ליה כרב אחא בר יעקב**. דלמר לעיל (דף מ:.) הלכה טרפה יולדת: **ומפני לה לדאמימר כדאמרינן**. הני ציעי דטרפה כו' דאיכא לפלוגי צין שיחלא קמא לשיחלא בתרא אפילו צטרפה ודאית: **רצינא לא סבר לה**. כוותיה ולא מני למימר דשיחלא בתרא דהא לא טענה הלכך מוקי לה לדאמימר כספק טרפה והכי קאמר דשיחלא קמא משהיין לה אי הדרה וטענה לאו טרפה היא ושרו קמאי: **מפני שגדלה צאיסור**. אלמא טענה: **צמאי קא מיפלגי**. על כרחך צעיברה ולבסוף נטרפה דאי צנטרפה צרישא תו לא טענה ובהא פליגי רבי אליעזר סבר [עובר] ירך אמו הוא והכי הוא כאחד מאביהרי: **ור' יהושע סבר כו'**. וכיון דהכי הוא אדמיפלגי כו': **ומודים**. ודאי צבינת [טרפה]: **צשיחלא קמא**. דכיון דלאגידא ציה דמעורה גדידן כגופה דמיא: **והלכשא צוצר**. ספק טרפה ידידה אי שהי שנים עשר חדש ודאי לא נטרף וצוצ אין צריך לצדוקו כגון אס ספק דרוסה או נפולה או שמה ניצב הקרום מחמת שראינוהו שלקתה: **כל צריה שאין לה עלס אינה מקטיימה י"ב חדש**. ונפקא מינה כדמפרש רב פפא: **קישום שהטליעה צאיניה**. צעודה מחוצרת: **אסורה**. הטולעת צאכילה דכיון דמהלכת צתוך הקישום והקישום מחוצרת צקרקע שורץ על הארץ" קרינא ציה אבל התליעה בתלוש לאו שורץ הוא עד דנפיק מיניה ומהלך על גצי הקרקע כדמפרש צשיליה פרקין (דף סו:.) שמע

אלו טרפות פרק שלישי חולין

נח.

מכאן ואילך הוה ל"יה זה וזה גורם ומותר. לע"ג דצסוף כמוצות (דף קא:.) פסקינן כר' יהודה צפרדות דמספקא ליה צפרק אותו ואת צנו (למן דף עט.) אי חוששין לזרע האב או לא היינו צמילתא דשרי כל חד צאפי נפשיה ולא שייך זה חוה גורם אבל הכא דחד אסור וחד שרי הוי ליה זה חוה גורם: **ושוין בבביצת טרפה שהיא אסורה**. לא כמו שפירש הקונטרס דקאי אפלוגתא דרבי אליעזר ורבי יהושע אלא קאי אפלוגתא דצית שמאי וצית הלל דפליגי צמתיתין צמסכת עדיות (פ"ה מ"א) דמן התם צינת נבלה שכתומה נמכרת צשוק צ"ש מתידין וצית הלל אוקרין ומודים צבינת טרפה שאסורה מפני שגידולה צאיסור ואס תאמר דהשתא חשצי צית הלל צינת נבלה כצשר דאסרי אפילו כמותה נמכרת צשוק וצפרק קמא דצינה (דף ו:.) אמרינן השוחט את התרנגולת ומנא צה צינים גמורות מותרות לאכלן צחלצ ואפילו רבי יעקב לא פליגי.) אלא דקאמר אס הוי מעורות בגידים אסורות אבל צשאין מעורות מותר ומידן צהלכות גדולות דגצי איסור נבלה דלורייתא החמירו אבל צשר עוף צחלצ דצינן הקילו ורצינו תס מידן דצצית נבלה החמירו משום דנבלה הוי דצר האסור אבל צשר עוף צחלצ דהוי היתר דכל חד וחד צאפי נפשיה שרי ולפירשוו מתיישב מה שמפרש צערין^ט דהא דלמר צריש פרק הדר עס הנכרי (עירובין דף סג:) דאפילו ציעתא צכותא לא לישרי איניש קמי צדיה דהיינו כגון ששטן התרנגולת ומנא צה צינים גמורות דאי צסתם צינים אותן אין צריכין היתר דאין לך ע"ה שלא ידע שמותר צחלצ ולפי מירון הלכות גדולות קשיא מאי אפילו דקאמר אפילו ציעתא צכותא אטו מי פשוט היתר זה כל כך טפי משאר מילי הא פלוגתא היא דלמאן דלמר צשר עוף צחלצ דלורייתא קאירא מדי דהוה אצינת נבלה ויש לומר דלהכי קאמר אפילו שכל העולם היו נוהגין צו היתר וצפרק קמא דצינה (דף ו:.) מני פשיטא ליה לש"ס דשרי גצי הא דלמר רב צינה עס יליאת רוצה נגמרה דקאמר למאי אילימא דשרי לאוכלה צחלצ הא צמעי אמה אסירא והמניא השוחט התרנגולת ויש לומר דהוי דלל הוא פליג רב ועוד י"ל דהיינו טעמא דאסרי צ"ה צינת נבלה גזירה אטו צינת

הא תנאי היא: הרי זה חוה גורם דתרנגול דהיתירא והתרנגולת (דספק דטרפה: דליכא דרספנא מארעא. דליכא זה חוה גורם: אי"כ גדלה גמרה מיבעי ליה. כלומר אי בשיחלא קמא שהיו הביצי' במעיה צשנטרפה וזה גמרה באיסור' ולא גדלה דגולה ששמע דלאחר כן שניטרפה גדלה באיסור: במאי קא מיפלגי כגון שניטרפה ולבסוף עיברה. כלומר השתא דסבירא לן דטרפה יולדת ומשבחת במאי קא מיפלגי ר' אליעזר ור' יהושע: כשניטרף ולבסוף עיברה. אי ולד מותר באכילה דזה חוה גורם מותר לר' אליעזר ולרבי יהושע אסור: איתיביה רב אשי לאמימר ושוין בבביצת טרפה כו'. כלומר היאך אמרת דטרפה אינה יולדת וזה הכא דטרפה טענה ביצים: הכא במאי עסקינן בשיחלא קמא. כלומר שהיו במעיה קודם שנטרפה אבל לאחר שנטרפה לא טענה אלא הא דתנן ולד טריפה ר' אליעזר אמר לא יקרב כו'. כלומר השתא דאמרת דטרפה אינה יולדת ר' אליעזר ור' יהושע במאי קא מפלגי כו': והלכתא בוכר עד י"ב חדש. כלומר ספק טרפה זכר כל שמקטיים י"ב חדש ודאי לא טריפה הוא: אמר רב פפא ש"מ מדרב הונא הא דאמר שמואל קישות שהתליע באביה כו'. כלומר ש"מ מדרב הונא דאמר כל שאין בו עצם אינו מתקיים י"ב קישות שהתליע במחובר אסורה משום שרץ השורץ על הארץ:

הני

עין משפט ונר מצוה

רלו א מיי פ"ג מה'ל מאלכות אסורות הלכה (יט) ו'ין סמג לאוין קלב טוש"ע י"ד סימן פו סעיף ג:

רלו ב מיי פ"ג מהלכות אסורי מנח הלכה יב:

ג מיי פ"ו מהלכות ע"ז הלכה יד סמג לאוין מה טוש"ע י"ד סימן קמג סעיף א[ח]:

ד מיי פ"ג מהלכות מאלכות אסורות הלכה יא סמג לאוין קלב טוש"ע י"ד סימן קמג סעיף י"ד סמג ט:

ה מיי פ"ג מהלכות אסורי מנח הלכה יג ופי"צ מהלכות שחיטה הלכ' ו':

ו רלו ו מיי פ"א מהלכות שחיטה הלכה א סמג לאוין קלב טוש"ע י"ד סימן ט סעיף יז וסימן פו סעיף ט:

זעוי רש"י

פרשט"א. כמות הביצים בהטלה אחת.

שיטה מקובצת

א[ל] דהא לא גורין הכא ביעי: [ב] אלא הא דתניא ולד טרפה ברייתא היא והוה מצי: [ג] לאתויי ברייתא לפי שר' יהושע הוכרח בה:

רבינו גרשום

הכא תנאי היא: הרי זה חוה גורם דתרנגול דהיתירא והתרנגולת (דספק דטרפה: דליכא דרספנא מארעא. דליכא זה חוה גורם: אי"כ גדלה גמרה מיבעי ליה. כלומר אי בשיחלא קמא שהיו הביצי' במעיה צשנטרפה וזה גמרה באיסור' ולא גדלה דגולה ששמע דלאחר כן שניטרפה גדלה באיסור: במאי קא מיפלגי כגון שניטרפה ולבסוף עיברה. כלומר השתא דסבירא לן דטרפה יולדת ומשבחת במאי קא מיפלגי ר' אליעזר ור' יהושע: כשניטרף ולבסוף עיברה. אי ולד מותר באכילה דזה חוה גורם מותר לר' אליעזר ולרבי יהושע אסור: איתיביה רב אשי לאמימר ושוין בבביצת טרפה כו'. כלומר היאך אמרת דטרפה אינה יולדת וזה הכא דטרפה טענה ביצים: הכא במאי עסקינן בשיחלא קמא. כלומר שהיו במעיה קודם שנטרפה אבל לאחר שנטרפה לא טענה אלא הא דתנן ולד טריפה ר' אליעזר אמר לא יקרב כו'. כלומר השתא דאמרת דטרפה אינה יולדת ר' אליעזר ור' יהושע במאי קא מפלגי כו': והלכתא בוכר עד י"ב חדש. כלומר ספק טרפה זכר כל שמקטיים י"ב חדש ודאי לא טריפה הוא: אמר רב פפא ש"מ מדרב הונא הא דאמר שמואל קישות שהתליע באביה כו'. כלומר ש"מ מדרב הונא דאמר כל שאין בו עצם אינו מתקיים י"ב קישות שהתליע במחובר אסורה משום שרץ השורץ על הארץ: